IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

illo; q̃d̃ ꝑ hibuit uolentes ee. ur-
gimb' aũ oportunũ ꝑbuit aduitoriũ.
Que beneficio impetrato uenerẽt ad pa
trẽ. uuuriãq; pastq; narrantes. & sola
tũ s̃ ꝑbtũ pegrinũ rogabant ne ei be
neficiũ ẽet uacuũ ne retributione de
bita ꝓuaret. Ille aũ & filias appbauit
circa bene factorẽ ita studentes. & moy
sen aduitũ suũ uisit adduci. uitissi
me grẽ ꝑmia meriturũ. Cũq; uenis
set & filiarũ testimo nũ ei de
suo solatio declarabat. eiq; uirtutẽ ad
murat' ñ fore ei auxilu bona sine repen
satione ducebat. s. ydoneũ se ad redden
da grãm. ut magnitudine repensati
onis m̃surã possit transcendere bene
facta. Fecq; eũ filiũ. & unã filiarũ suarũ
ei dedit uxorẽ. gregũq; suq; inq̃b' omũ
erat antiq̃s barbaris possessio eũ uoluit
habere curã. & d'nuum. & moyses q̃d̃ d'u
hec impetraret agecheglech. hoc enĩ cog
nom̃ erat raguel. degebat ibi ei pascen
do greges. Post hec aũ tẽpora d'u pascere
in monte q̃uocat' syna ducebat oues. qi
mons ẽ excelsius & ad pasturas egregius.
optimas herbas habens. Hic d'u ẽet opi
nio habitare d'n. ꝑmit' nemo pascebat.
qi pastores illic minime ambulare p̃
sumebant. q̃tam̃ pdiguũ ei mirabile
numis apparuit. ignis nãq; de pascens
rubi uiriditatẽ eiq; florẽ transit in
nari' fructiferosq; ramos nullo incen
dio dissipauit. Cũq; flama uehemens
& uelocissima ẽet. Ille etiã ipsã uisionẽ
inopinabile formidat' obstupuit. &
poti' d'u uocẽ emitteret ignis. In nomine
eiũ uocaret. uerbaq; facere uideret. q̃b'
etiã ei fiduciã p̃sumptis ad loca acce
dere ubi nullus hominũ ꝑmit' ambu
lasset eo q̃d̃ ẽent diuina redargut.
eiq; suasit ut peul abigne recederet. &
ut sufficerent ei q̃ uiderat. cũ ẽet bon' uir
magnoq; q; uiroq; ples. nichilq; ampli' in
dagaret. ꝑdicabatq; futurã ei gl'ã & ho
norẽ apd' homines d'o p̃sente. uisitq; ut
cũ fiducia abiret egypti dux & ꝑnceps
futurus multitudinis hebreoq; cognato
ꝓ'osabilq; iniuria liberaturus. Nã & etiã
habitabunt hanc felicẽ. q̃ habitauerat
pat' uir' abrahã. omib'q; adepturi s̃ bonis.
Adhec uiq; te eos tuaq; sapientia deducen
te. uisitq; ut educens hebreos ex egypto
sacrificiũ grãrũ actionis uenien s adilla
loca celebraret. Hec q̃ ex illa diuina uoce
ꝑbata s̃. Moyses q̃ obstupescens olitto
in his q̃ uiderat. multo poci q̃ an
dierat. uirtutis inq̃t tue ñ credere dne
quã & ipse colo. Iaptẽ maiorib' meis ap
paruisse ñ dubito. ue sanissimũ sedm
meã sapientiã ẽe puto. Ut erũ tamen
hesito quẽ admodũ uir' ignarus. &
nulli' uirtutis idoneus id suadeã uer
bis. q̃tenũ cognati relinquentes terrã
q̃ nẽ habitant me sequant' adq̃ eos ipse
deducã aut vt si ipsis satis fiat quom
potero exigere pharaonẽ ut dimittat
hebreos quq; laborib' & opib' uirt' eius
felicitatis auget'. Ds aũ eũ in omib's
ẽ fidere seq; ad ẽe ꝑmittens. & ubi q̃d̃
op' ẽet suasione ũba ꝑbituriũ. ubi aũ
opib' uirtutẽ ministraturũ. uisit ut
baculo uitrã pirecto fieret serpens. q̃
signo crederet ꝑmissa se ꝑceptur um.
Hoc d'u fecisset draco ẽ uolutus spiritis in
gentib' & trãq; ẽtra ꝑseq̃ntes suũ caput
seuissimũ insurgebat. q̃ de incepsf acet'
ẽ urga. Post hoc uero mittere eũ dex
terã in sinũ ꝑcepit. Vbi uidens candida
eã iuelut coloris niuei. ꝑtulit. ꝑ q̃d̃ tam̃
ad solitũ est. E V E R S A.